

Uppgifterna om hans tidiga barndom är sparsamma, Curt var inte den som berättade, i varje fall inte senare i livet. Han höll sig på sin kant, släppte inte många i närheten. Ändå finns pusselbitar som ger oss en aning om hur det var.

Alla dessa foton.

Som bilden hemma på gården, tagen någon gång vid 50-talets mitt. Curt och två andra barn, stående bakom huset på Storgatan, föräldrahemmet. Bakom dem brandstegen som leder upp till pojkrummet.

Och där, en bit längre bort, huset på granntomten, ett litet hus med vindskupa, som så småningom ska rivas och ersättas med ett nytt och modernare: Frimurarhuset. Men än så länge i folkmun åkare Olofssons hus, trots att åkaren sedan ett femtontal år är död och att huset därför förvandlats till dödsbo och fått annan ägare genom arvskitte.

Curt står i mitten. Till vänster står den tre år yngre Erika Danmark, grannen och kusinen. Hon vänder bort huvudet från fotografen, ser på sin äldre kusin. Till höger står den jämnåriga kamraten Anders Thylin.

– Vi sjunger julsånger! berättar Erika, i dag bosatt i Toronto i Ka-

Jultidningsförsäljarna. Erika, Curt och Anders Thylin.

nada. Vi har nyss sålt jultidningar. Curt blev tidigt skolad att tjäna pengar, det var viktigt.

Curt är uppspelt, upprymd. Det är vinter och han har en mössa på huvudet, håller tidningen framför sig som för att visa upp den. Han är glad. Kanske har affärerna gått bra.

Det är han som sjunger mest av de tre barnen.

Och det finns fler bilder: Curt som mycket liten, stående vid barnvagnen, den där modellen som var så typisk för 50-talet. Curt och mamma Olga, eller tillsammans med pappa Georg.

Curt när han lärt sig gå och inte längre behöver barnvagnen. Olga och Georg ser på sin son, de är stolta. Det ska bli något märkvärdigt av sonen! De ser till att han står längst fram, närmast fotografen. De betraktar sin avkomma, han som ska föra arvet vidare.

Curt vid farmors och farfars hus i Klutmark. Han håller något som liknar en låda framför sig, granskar den andäktigt, kikar in i den. En lådkamera?

Eller den där bilden som någon tog av honom tillsammans med lekkamraten Anders, sittande på en nyslagen sommaräng. Curt med basker på huvudet, den raka luggen i pannan. I handen håller han en pinne som han stoppat i munnen. En slickepinne? Det är en lycklig stund.

Han är glad, hans blick är vaken. Han är nyfiken på livet, en "pojke" som alla andra.